

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11CoCsp/13/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123365115
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Kočíčková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2024:6123365115.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Danice Kočíčkovej a sudcov JUDr. Renáty Deákovej a JUDr. Jozefa Zlochu ako členov senátu, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Prievozská 2, Bratislava –mestská časť Ružinov 821 09, IČO: 35 724 803, zast. Remedium Legal, s. r. o., so sídlom Prievozská 2, Bratislava–mestská časť Ružinov 821 09, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: A. B., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom C. A. C. D., o zaplatenie 2.748,18 Eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 5Csp/64/2023-158 zo dňa 19. januára 2024, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu vo výroku II., ktorým okresný súd v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a v závislom výroku III. o trovách prvoinštančného konania, potvrdzuje.

II. Žalovanému nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 2.748,18 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.884,60 Eur od 18. 05. 2022 do zaplatenia, to všetko v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku (výrok I.). V prevyšujúcej časti okresný súd žalobu zamietol (výrok II.). O trovách konania okresný súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z., Civilného sporového poriadku (ďalej v texte len „CSP“) tak, že žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v plnom rozsahu (výrok III.).

1.1 V odôvodnení predmetného rozsudku okresný súd uviedol, že žalobca sa žalobou podanou voči žalovanému domáhal zaplatenia istiny v sume 1.884,60 Eur, vyčísleného úroku v sume 817,58 Eur, vyčísleného úroku z omeškania v sume 13,15 Eur, poplatkov v sume 32,85 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.884,60 Eur od 18. 05. 2022 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že medzi právnym predchodcom žalobcu spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a. s. bola dňa 14. 11. 2019 uzavretá Zmluva o úvere č. XXXXXXXXXXXX, ktorej súčasťou boli Všeobecné obchodné podmienky. Na základe predmetnej zmluvy o úvere bola žalovanému poskytnutá ako úver suma 2.000,-Eur, ktorú sa žalovaný zaviazal splácať v pravidelných mesačných splátkach po 34,78 Eur od 20. 12. 2019 do 20. 11. 2027 pri úrokovej sadzbe 11,90 % ročne. K uzavretiu predmetnej zmluvy o úvere došlo prostredníctvom služby Internetbanking, pričom právny predchodca žalobcu listom zo dňa 14. 11. 2019 akceptoval návrh žalovaného na uzavretie zmluvy. Svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy si žalovaný riadne a včas neplnil, preto právny predchodca žalobcu vyhlásil dňa 17. 05. 2022 úver za predčasne splatný. Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 13. 12. 2022, uzatvorenej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalobcom bola pohľadávka vyplývajúca zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 14. 11. 2019 postúpená na žalobcu. Žalovaný dlžnú sumu

napriek výzve žalobcu nezaplatil, preto sa žalobca domáhal zaplataenia svojho nároku voči žalovanému podaním žaloby na súd.

1.2 V nadväznosti na uvedené okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že žalobca na preukázanie svojich tvrdení označil v žalobe nasledovné dôkazy: potvrdenie o uzavretí zmluvy, (Produktové) obchodné podmienky, Všeobecné obchodné podmienky, Sadzobník, výpis z účtu, splátkový kalendár, výzvu pred zosplatením, oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, výzvu pred postúpením pohľadávky, zmluvu o postúpení pohľadávok s prílohou, oznámenie o postúpení pohľadávky. V reakcii na výzvu okresného súdu žalobca v podaní zo dňa 18. 10. 2023 špecifikoval ako vypočítal jednotlivé položky žalovanej sumy a tiež to akým spôsobom zisťoval bonitu žalovaného pred poskytnutím úveru. Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku ďalej uviedol, že vo veci nariadil pojednávanie na deň 19. 01. 2023, na ktoré sa nedostavil žalobca, a z ktorého sa ospravedlnil jeho právny zástupca. Konštatoval, že žalovanému bolo predvolanie na pojednávanie doručené podľa § 111 ods. 3 CSP, z pojednávania sa neospravedlnil, ani nepožiadal z dôležitého dôvodu o jeho odročenie, preto okresný súd vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti sporových strán.

1.3 Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku poukázal na ust. § 497 zákona č. 513/1991 Z. z., Obchodného zákonníka, na ust. § 52 ods. 1, 2 a na ust. § 544 ods. 1, 2 zákona č. 40/1964 Zb., Občianskeho zákonníka, na ust. § 2 písm. a) zákona č. 266/2005 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku, na ust. § 1 ods. 2 veta prvá a na ust. § 2 písm. a), b), d) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“) a uviedol, že na základe vykonaného dokazovania považoval za preukázané, že návrh (žiadosť o poskytnutie úveru) žalovaného, ktorým žiadal o poskytnutie úveru vo výške 2.000,- Eur pri úrokovej sadzbe 11,90 % ročne, počte splátok 96 úveru a „výške splátky úveru 35,06 Eur“, bol právnym predchodcom žalobcu spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a. s. akceptovaný dňa 14. 11. 2019. Zmluvné strany tak uzavreli prostredníctvom služby Internetbanking zmluvu o úvere. Na jej základe bola žalovanému poskytnutá ako úver suma 2.000,- Eur. „Výška mesačnej splátky úveru bola 34,78 Eur“, počet splátok úveru 96, úroková sadzba 13,90 % ročne, po zohľadnení zľavy 11,90 % ročne, RPMN 14,88 %, celková čiastka úveru 3.337,07 Eur, dátum prvej splátky úveru 20. 12. 2019, dátum splatnosti splátok úveru k 20. dňu v mesiaci, dátum konečnej splatnosti úveru 20. 11. 2027, poplatok za poistenie úveru 2,12 Eur, zmluvná pokuta 8,- Eur. V uvedenej súvislosti okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že všetky údaje uvedené v základných podmienkach zmluvy boli platné ku dňu jej uzavretia a ich zmeny sa riadili zmluvou, Produktovými obchodnými podmienkami a Všeobecnými obchodnými podmienkami. Produktové obchodné podmienky (ďalej len „POP“) tvorili neoddeliteľnú súčasť zmluvy (bod X.X E.) a bola v nich upravená možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru v prípade omeškania so splácaním splátok úveru (bod X.X). Výzvou zo dňa 15. 04. 2022 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému, že ku dňu 15. 04. 2022 je v omeškaní so splácaním pohľadávky banky vo výške 456,83 Eur. Zároveň ho upozornil, že ak nebude dlžná suma uhradená v lehote 15 dní od doručenia výzvy, je oprávnený vyhlásiť úver za predčasne splatný. Oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 18. 05. 2022 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému, že úverová pohľadávka sa ku dňu 17. 05. 2022 stala predčasne splatnou v celom rozsahu. Výška dlžnej sumy ku dňu zosplatenia úveru bola 2.225,05 Eur. Z platobnej histórie a z výpisu z účtu okresný súd zistil, že žalovaný titulom poskytnutého úveru zaplatil celkom sumu 481,78 Eur, z toho na istinu bola započítaná suma 115,40 Eur, na úrok suma 315,97 Eur a na poplatky suma 50,41 Eur. Zmluvu, ktorú uzavrel právny predchodca žalobcu so žalovaným je podľa okresného súdu potrebné posudzovať ako zmluvu spotrebiteľskú, na ktorú sa vzťahujú ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách a Zákona o spotrebiteľských úveroch. Zdôraznil, že z vykonaného dokazovania je zrejmé, že právny predchodca žalobcu vystupoval pri uzatváraní predmetnej zmluvy o úvere ako dodávateľ vzhľadom na predmet jeho podnikania (banka) a že žalovaný vystupoval pri uzatváraní predmetnej zmluvy o úvere ako spotrebiteľ, pretože pri uzatváraní zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti. Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku ďalej uviedol, že žalovaný si neplnil svoje povinnosti vyplývajúce z predmetnej zmluvy o úvere, stanovené splátky úveru nehradil riadne a včas a dlžné splátky úveru nezaplatil právnenému predchodcovi žalobcu ani po výzve právneho predchodcu žalobcu, preto mal právny predchodca žalobcu právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, čo využil. Okresný súd priznal žalobcovi uplatnenú istinu 1.884,60 Eur (rozdiel medzi poskytnutou istinou a sumou zaplatenou žalovaným na istinu), uplatnený úrok 817,58 Eur (rozdiel medzi úrokom podľa zmluvy a sumou započítanou na úrok), uplatnený vyčíslený úrok z omeškania do

dňa zosplatnenia úveru vyčíslený v sume 13,15 Eur a uplatnené poplatky v sume 32,85 Eur, spolu sumu 2.748,18 Eur. V závere odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku okresný súd uviedol, že žalobca sa žalobou podanou voči žalovanému domáhal aj zaplata nákladov spojených s uplatnením žalovanej pohľadávky vo výške 148,47 Eur, ktoré náklady spojené s uplatnením žalovanej pohľadávky mali predstavovať odmenu za vykonaný úkon právnej služby - predžalobnú výzvu. V uvedenej súvislosti okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že súd môže priznať uvedený nárok iba vo výške nákladov, ktoré pri uplatnení pohľadávky vznikli. Výšku týchto nákladov, aj dôvod ich vzniku, preukazuje žalobca. Náklady spojené s uplatnením pohľadávky predstavujú skutočné náklady, ktoré žalobcovi vzniknú v súvislosti s tým, že uplatňuje pohľadávku voči žalovanému. Žalobcom nebolo podľa okresného súdu predložené (produkované) žiadne skutkové tvrdenie, z ktorého by vyplývala reálna výška nákladov na uplatnenie predžalobnej výzvy. „Samotný odkaz na výšku nákladov právneho zastúpenia v prípade jedného úkonu právnej služby podľa advokátskej tarify sám o sebe nepostačuje, keďže zo žiadneho vyjadrenia ani z dôkazu nie je zrejmé, či si žalobca odmenu za predžalobnú výzvu so svojím právnym zástupcom dohodol vo výške advokátskej tarify, a či ju aj právnemu zástupcovi zaplatil, keďže až jej zaplatením by mu vznikli náklady na uplatnenie tejto pohľadávky“. Zároveň okresný súd v uvedenej súvislosti v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku poukázal na aktuálne znenie § 13a ods. 1 písm. d) vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. a zdôraznil, že z týchto dôvodov náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 148,47 Eur žalobcovi nepriznal.

2. Proti predmetnému rozsudku súdu prvej inštancie sa žalobca do výroku II. (ktorým súd prvej inštancie v prevyšujúcej časti žalobu zamietol) odvolal a v odvolaní uviedol, že proti výroku II. rozsudku súdu prvej inštancie podáva odvolanie, pretože má za to, že rozhodnutie súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutom rozsahu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukázal na ust. § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka a uviedol, že v súdnom konaní si v zmysle ust. § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka uplatnil aj náklady spojené s uplatnením pohľadávky, ktoré mu vznikli v súvislosti s vykonaným úkonom právnej služby – predžalobnou výzvou podľa § 13a ods. 1 písm. d) v spojení s ust. 10 ods. 1, ust. § 15 písm. a) a ust. § 18 ods. 3 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, a to v celkovej výške 148,47 Eur s DPH, pričom tieto náklady pozostávajú z odmeny za jeden úkon právnej služby po 133,45 Eur s DPH a z jedného režijného paušálu k úkonu právnej služby po 15,02 Eur s DPH za rok 2023. Žalobca sa zaslaním tejto predžalobnej výzvy domáhal od žalovaného úhrady dlžnej sumy a teda vyriešenia sporu zmierlivou cestou, preto je podľa názoru žalobcu nevyhnutné tento úkon právnej služby považovať za účelne vykonaný, keďže jeho účelom bolo predísť súdному konaniu, čo bolo nepochybne aj v záujme žalovaného. „Žalobca zároveň už v podanej žalobe tvrdil vykonanie tohto úkonu právnej služby – predžalobnej výzvy, ktorú preukázateľne aj vyhotovil a žalovanému zaslal, čo v konaní dostatočným spôsobom preukázal“. V uvedenej súvislosti žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu v odvolaní uviedol, že zamietnutím tejto časti uplatneného nároku súd prvej inštancie v konečnom dôsledku odrádza veriteľov od vynaloženia akejkoľvek snahy o zmierlivé vyriešenie sporu. Zdôraznil, že v súvislosti so snahou o predídanie súdnému konaniu (vyhotovením a zaslaním predžalobnej výzvy), vynaložil náklady, ktorých náhrada je dôvodná pri úspešnosti žalobcu v konaní. Snaha o zmierlivé vyriešenie sporu by navyše mala byť podľa žalobcu i v právnom záujme súdu, a to s poukazom na základné princípy CSP, konkrétne na Čl. 7 ods. 2 Základných princípov CSP. Zároveň žalobca v odvolaní uviedol, že považuje za absurdné, aby „uhradenie nákladu za predžalobnú výzvu svojmu právnemu zástupcovi akýmkoľvek spôsobom súdu preukazoval – jeho právnym zástupcom je advokátska kancelária, a teda je logické, že táto si za vykonané úkony v súdnom konaní účtuje s tým spojené náklady, pričom spôsob vyplácania odmeny právnemu zástupcovi žalobcu žalobcom je výlučne na dohode medzi žalobcom a jeho právnym zástupcom a žalobca nie je povinný jej zaplata súdu preukazovať“.

2.1 Žalobca v odvolaní ďalej uviedol, že nepriznanie nákladov spojených s uplatnením pohľadávky s poukazom na aktuálne znenie § 13a ods. 1 písm. d) vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb neobstojí, pretože v čase podania žaloby (26.07.2023) neobsahovalo uvedené ustanovenie dodatok „ako súčasť nároku na náhradu trov konania“, ktorý bol do vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. pridaný s účinnosťou od 01.01.2024, preto ho (aktuálne znenie ust. § 13a ods. 1 písm. d) vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z.) na daný prípad nie je možné aplikovať. Zdôraznil, že novelizáciou § 13a ods. 1 písm. d) vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. zákonodarcia smeroval k zjednoteniu spôsobu uplatnenia nákladov za predžalobnú výzvu tak, že tieto majú tvoriť súčasť náhrady trov konania. V uvedenej súvislosti žalobca v odvolaní uviedol, že

z dôvodu rôznej rozhodovacej praxe súdov naprieč Slovenskou republikou, keď niektoré sudy majú za to, že uvedený nárok je trovami konania a niektoré za to, že je to náklad spojený s uplatnením pohľadávky, nemôže byť na ťarchu žalobcu, že si uplatnil v žalobe sumu 148,47 Eur (zodpovedajúcu odmene za predžalobnú výzvu a režijnému paušálu za uvedený úkon právnej služby) ako náklad spojený s uplatnením pohľadávky. V závere odvolania žalobca poukázal na rozhodnutie NS SR sp. zn. 3 M Obdo 2/2010 z 9. júna 2010, rozhodnutie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24Co/33/2021 z 26. 01. 2022, na rozhodnutia Okresného súdu Trnava sp. zn. 11Csp/9/2020 z 07. 07. 2020, Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 11Csp/140/2020 z 21. 07. 2022, Okresného súdu Michalovce sp. zn. 5Csp/59/2022 z 26. 07. 2022 a Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 9Csp/10/2022 z 26. 07. 2022 a uviedol, že rozhodnutie súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutom rozsahu považuje za svojvoľné, zmätočné a pre žalobcu šikanózne, nakoľko náklad za predžalobnú výzvu vznikol žalobcovi následkom toho, že žalovaný si nesplnil voči žalobcovi svoju povinnosť uhradiť svoj dlh a žalobca sa túto situáciu snažil vyriešiť najprv mimosúdnu cestou – zaslaním kvalifikovanej predžalobnej výzvy žalovanému, v ktorej ho upozornil na existenciu dlhu, jeho výšku, ako aj na lehotu na jeho dobrovoľnú úhradu spolu s údajmi, na ktorých môže žalobcu kontaktovať a dohodnúť sa na riešení danej situácie. Je preto podľa žalobcu zrejmé, že účelom tejto predžalobnej výzvy bolo vyhnúť sa súdnemu konaniu, čo bolo nepochybne aj v prospech žalovaného. Navrhol, aby odvolací súd v odvolaní napadnutom rozsahu preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie a aby ho v zmysle ust. § 388 CSP zmenil tak, že žalovaného zaviazal aj k zaplateniu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 148,47 Eur a prizná žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 100 %, resp. aby odvolací súd v zmysle ust. § 389 ods. 1 CSP rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutej časti zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie v uvedenom rozsahu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací (§ 34 ods. 1 CSP), prejednal odvolanie žalobcu v rozsahu a z dôvodov daných ust. § 379 a ust. § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 ods. 1 CSP (a contrario) a rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutom výroku II. a v závislom výroku III. o trovách prvoinštančného konania ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil.

4. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti záverov súdu prvej inštancie premietnutých do odvolaní napadnutého výroku II. rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým súd prvej inštancie žalobu vo zvyšnej časti – v časti uplatnených nákladov vo výške 148,47 Eur, vzniknutých žalobcovi v súvislosti s predžalobnou upomienkou zamietol.

5. Podľa ust. § 13a ods. 1 písm. d) vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. v znení do 31. 12. 2023, odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za tieto úkony právnej služby: predžalobná výzva.

6. Podľa ust. § 13a ods. 1 písm. d) vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. v znení od 01. 01. 2024 (v aktuálnom znení), odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za tieto úkony právnej služby: predžalobná výzva ako súčasť nároku na náhradu trov konania.

7. Po prejednaní odvolania žalobcu odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie správne rozhodol, keď žalobu v časti nároku na zaplatenie nákladov vzniknutých žalobcovi v súvislosti s predžalobnou výzvou zamietol, pričom okrem iného poukázal na aktuálne znenie ust. § 13a ods. 1 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. V nadväznosti na uvedené odvolací súd uvádza, že Civilný sporový poriadok zaviedol v ust. § 251 CSP takú definíciu trov konania, v zmysle ktorej sa za trovy konania považujú len také výdavky, ktoré vznikli stranám sporu v konaní, t. j. v období od začatia konania do jeho skončenia. Nová právna úprava však jednotlivé druhy trov konania nevymedzuje, a to ani príkladmo, tak ako to bolo za predchádzajúcej procesnoprávnej úpravy - v ust. § 137 zákona č. 99/1963 Zb., Občianskeho súdneho poriadku. V súvislosti s tým vznikali v aplikačnej praxi vo vzťahu k trovám súvisiacim s predžalobnou výzvou aplikačné problémy, keď sudy v niektorých prípadoch posúdili trovy, ktoré vznikli žalobcovi v súvislosti s predžalobnou výzvou ako náklady spojené s uplatnením pohľadávky podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Uvedené aplikačné problémy viedli zákonodarcu k tomu, aby v rámci novelizácie vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb vyhláškou č. 391/2023 Z. z. doplnil do ust. § 13a ods. 1 písm. d) predmetnej vyhlášky slovné spojenie: „ako súčasť náhrady trov konania“, čiže celý text ustanovenia § 13a ods. 1 písm. d) vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. v znení vyhlášky č. 391/2003 Z. z. je: „predžalobná výzva ako súčasť nároku na náhradu trov konania“. V uvedenej súvislosti odvolací

súd uvádza, že predžalobná výzva bola aj do vyššie uvedenej novelizácie (ktorá okrem iného zahŕňa napr. zmeny týkajúce sa zmeny výšky tarifnej hodnoty v sporoch o ochranu osobnosti a o ochranu osobných údajov, teda má podstatne širší záber ako je len doplnenie textu do ust. § 13a ods. 1 písm. d) vyhlášky) považovaná za úkon právnej služby, za ktorý patrí advokátovi odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny. Nemožno preto úspešne argumentovať tým, že odkaz súdu prvej inštancie na ust. § 13a ods. 1 písm. d) vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. v aktuálnom znení neobstojí, keď vyhláškou MS SR č. 391/2023 Z. z. novelizované znenie vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. nadobudlo účinnosť až od 01. 01. 2024, a preto sa na daný prípad nevzťahuje. V uvedenej súvislosti odvolací súd opakovane uvádza, že odmena za predžalobnú výzvu patrila advokátovi zastupujúcemu žalobcu aj pred 01. 01. 2024; vzhľadom na striktné znenie § 251 CSP, však v aplikačnej praxi vznikali problémy spočívajúce vo vyriešení otázky ako sa má súd vysporiadať s nárokom uplatneným v súvislosti s uskutočnením toho úkonu právnej služby, ktorým je predžalobná výzva, ktoré problémy aplikačnej praxe doplnenie textu „ako súčasť nároku na náhradu trov konania“ do ust. § 13a ods. 1 písm. d) vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. odstránilo; nezaviedlo tým však „e ratione legis“ nový druh odmeny za dovtedy neodmeňovaný úkon právnej služby, ani zmenu výšky tarifnej odmeny zaň (len uvedené ustanovenie doplnenie textu doň z hľadiska jeho výkladu precizovalo), preto sa odvolací súd s argumentáciou žalobcu, že ust. § 13a ods. 1 písm. d) vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. v aktuálnom znení nie je možné na daný prípad aplikovať, nestotožnil.

8. Na základe uvedených skutočností odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutom výroku II., ktorým súd prvej inštancie žalobu v prevyšujúcej časti zamietol a v závislom výroku III. o trovách prvoinštančného konania podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil konštatujúc, že súd prvej inštancie výkonom III. priznal žalobcovi voči žalovanému náhradu trov konania v plnom rozsahu (t. j. v rozsahu 100 %) podľa ust. 255 ods. 1 CSP hoci žalobu čiastočne zamietol. Aj z uvedeného je zrejmé, že súd prvej inštancie považoval odmenu za predžalobnú výzvu v zmysle ust. § 13a ods. 1 písm. d) vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. za súčasť trov konania, čo znamená, že v prípade vyhovenia odvolaniu žalobcu, by mu bola odmena za predžalobnú výzvu spolu s režijným paušálom k uvedenému úkonu právnej služby priznaná duplicitne, a to jednak vo forme nákladov spojených s uplatnením pohľadávky podľa ust. § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka a tiež ako súčasť náhrady trov konania podľa ust. § 13a ods. 1 písm. d) vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z., čo nemá žiadne opodstatnenie.

9. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, pretože žalovanému v odvolacom konaní preukázateľne žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli.

10. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov členov senátu 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP).

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa predchádzajúceho odseku neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.